

minister vil tilstille Finansudvalget Udskrifter af de Forhør, som ere afholdte, og at han tillige vil tilstille Finansudvalget de Indberetninger, som ere komne fra Byfoged Buch i Nyborg, saa at vi kunne faa det nødvendige Materiale til at se denne Sag klart oplyst. Jeg skal i Øjeblikket ikke nærmere komme ind paa Sagen, men venter som sagt at faa de nøjagtige Oplysninger tilstillet, saa at vi kunne danne os en virkelig Forestilling om, hvad der er sket.

Jeg kunde nævne et andet Eksempel. En Løjtnant i Odense, der en Dag skulde føre sit Korps gennem Odense Gader, mødte et Ligfølge og lod sine Soldater marchere ind og splitte Ligfølget. Det er ogsaa en Anmasselse, som vi bestemt maa protestere imod. De fleste Mennesker have dog Ærbødighed for et Ligfølge, og det at lade Soldater marchere ind og splitte et Ligfølge vidner om et Overmod for ikke at sige en Raahed, som ikke bør taales.

Jeg vil derefter gerne gøre nogle Bemærkninger om Spørgsmaalet „Dansk Arbejde“. Der er paa det forelagte Finanslovsforslag forlangt Bevillinger til rullende Materiel for Statsbanerne til et Beløb af 4,780,000 Kr., dog saaledes at forstaa, at kun de 2 Mill. Kr. skulle anvendes i det kommende Finansaar, Resten i det næstkommende. Der skal bygges Lokomotiver, Personvogne og Godsvogne for omtrent 1½ Mill. Kr. af hver Slags. Der er aabenbart stor Trang til at faa dette Materiel. Det oplyses i Anmærkningerne, at Statsbanerne paa et vist Tidspunkt have maattet leje ikke mindre end 400 Godsvogne i Udlandet for at kunne tilfredsstille Trafikken. Jeg vil haabe, at det store Arbejde, som der her er Tale om, maa blive udført i vort eget Land. Vi have en anerkendt udmærket Vaggonfabrik i Randers, og jeg vil haabe, at dette Arbejde maa blive tildeelt denne Fabrik, der har vist sig at være fuldkommen konkurrencedygtig med Udlandets bedste Fabrikker.

Ligeledes vilde det glæde mig, om Spørgsmaalet angaaende Lokomotivbygning her i Landet kunde blive taget op paa ny og blive løst. Der kræves her ikke mindre end 29 Lokomotiver til et Beløb af 1½ Mill. Kr. Det er min Overbevisning, at disse Lokomotiver udmærket godt kunne bygges her i Landet, og jeg vil derfor ønske, at dette Spørgsmaal maa blive taget op til fornyet Overvejelse. Vi have haft to Ministre for offentlige Arbejder, som have stillet sig meget velvilligt overfor denne Sag. Den ene er den nuværende

højtærede Indenrigsminister, den anden er den forrige Trafikminister, der begge ønskede, at dette Arbejde maatte bevares for vort Land. Den nuværende højtærede Indenrigsminister har for ikke saa lang Tid siden været Gæst hos Foreningen „Dansk Arbejde“. Han udtalte ved denne Lejlighed følgende, som jeg skal tillade mig at citere: Det Maal, som Foreningen „Dansk Arbejde“ havde sat sig, var overordentlig betydningsfuldt, og det var hans Overbevisning, at ingen dansk Administration, ligegyldig hvilken politisk Retning den fulgte, mere vilde kunne skyde Kravet om den størst mulige Hensyntagen til dansk Industri til Side. Jeg vil ønske, at den ærede Minister for offentlige Arbejder vil gøre disse Ord til sine. Desværre have vi set sidste Sommer, at et stort Arbejde, som Statsbanerne skulde have udført, er blevet sendt til Udlandet. Det hedder sig, at en dansk Fabrik, „Titan“, der havde ønsket at udføre dette Arbejde, ikke har faaet Lejlighed til at give et virkeligt Overslag. Jeg haaber, at denne Sag maa blive undersøgt i Finansudvalget, og at dette maa faa tilstillet de forskellige Licitationstilbud, som have foreligget. Det er sørgeligt netop i Tider som disse, hvor Arbejdsløsheden hænger den danske Arbejderbefolkning, at se Staten sende sine store Arbejder til Udlandet.

Jeg ønsker ogsaa med et Par Ord at berøre den Strid, der for Tiden føres mellem Søfyrbøderne og de danske Redere, som nægte at ville forhandle med Søfyrbødernes Organisation. Vi have flere Gange her paa Rigsdagen beskæftiget os med dette Spørgsmaal og paatalt den Urimelighed, at danske Redere nægte Søfyrbøderne at organisere sig, ja, at de endog have indført de berømte eller rettere sagt berygtede Skudsmaalsbøger for Søfyrbøderne, hvorved man vil gøre det umuligt for disse at staa i en Organisation. Det er saa meget mere mærkværdigt, som Rederne selv ere stærkt organiserede, ikke alene nationalt, men ogsaa internationalt. Ligeledes have Navigatørerne om Bord i Redernes Skibe deres Organisation. Det samme gælder Maskinmestrene, men Søfyrbøderne nægter man Organisationsretten, nægter at ville forhandle med denne Organisation, som alligevel eksisterer. Jeg vil nu tillade mig at spørge den højtærede Landbrugsminister, hvorledes han ser paa denne Sag. Det største Rederi, vi have her i Danmark, er Det forenede Dampskibsselskab. Dette Selskab staaer i visse Maader afhæn-